

Dosarul nr. 2ra-1014/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mazur

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Coban Igor în numele și interesele lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana împotriva Societății Comerciale ”Sevacons” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și Întreprinderea Municipală ”Direcția Construcției Capitale a Consiliului municipal Chișinău” cu privire la încasarea penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2019, Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana au depus cerere de chemare în judecată împotriva SC ”Sevacons” SRL, intervenienți accesorii Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și ÎM ”Direcția Construcției Capitale a Consiliului municipal Chișinău” cu privire la încasarea penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana au menționat că prin contractul de investire în construcția spațiului locativ nr. 44B/13 din 12 septembrie 2013, SC ”Sevacons” SRL s-a obligat să efectueze în termenii stabiliți construcția bunului imobil – apartamentul nr. 70, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 67,5 m.p., amplasat în mun. Chișinău, str-la Studenților, blocul locativ ”B”, din contul mijloacelor financiare ale Oxanei Gîlca.

Conform pct. 2.1.4 din contract, executorul s-a obligat să finalizeze executarea lucrărilor prevăzute la Anexa nr. 1 din contract, nu mai târziu de semestrul II al anului 2014 și să transmită bunul imobil beneficiarului printr-un act

de predare-primire pentru executarea lucrărilor de finisare în vederea pregătirii acestuia pentru recepția finală.

Reclamanții au invocat că pârâtul, în termenii stabiliți, nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractul de investire, astfel prin Acordul adițional din 02 noiembrie 2018, a fost acordat un termen suplimentar SC "Sevacons" SRL pentru exercitarea lucrărilor prevăzute la pct. 2.1.4 al contractului și anume nu mai târziu de semestrul II al anului 2018.

Însă, deși prețul pentru construcția imobilului a fost achitat integral, SC "Sevacons" SRL nu și-a onorat obligațiunile prevăzute la pct. 2.1.4 al contractului nici în interiorul termenului suplimentar acordat prin Acordul adițional.

Prin urmare, executorul se află în întârziere privind finalizarea lucrărilor prevăzute la Anexa nr. 1 din contract și transmiterea bunului imobil beneficiarului prin actul de predare-primire pentru executarea lucrărilor de finisare în vederea pregătirii acestuia pentru recepție finală.

Astfel, reclamanții au specificat că în temeiul art. 32 alin. (2) și (4) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, pentru încălcarea termenelor stabilite (conform art. 21) de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi depășită o penalitate în mărime de 2% din prețul serviciului (lucrării), iar, plata penalității și repararea prejudiciului nu exonerează vânzătorul, prestatorul (executantul) de îndeplinirea obligațiilor ce îi revin față de consumator.

La 27 martie 2019, au expediat în adresa SC "Sevacons" SRL cerere prealabilă, prin care au solicitat achitarea penalității de întârziere în sumă de 31 071,30 de euro pentru aflarea executorului în întârziere pe perioada 01 ianuarie 2019 – 25 martie 2019 pentru executarea obligațiilor asumate prin contractul de investire în construcția spațiului locativ, manifestându-și totodată disponibilitatea de a soluționa pretenția cu privire la încasarea penalității de întârziere pe cale amiabilă, inclusiv prin atribuirea din contul pârâtului a unui spațiu de depozitare (debara), loc de parcare, fiindu-i acordat un termen de 14 zile calendaristice din momentul recepționării cererii prealabile.

Însă, din partea pârâtului nu a parvenit nici un răspuns, astfel cererea prealabilă a rămas nesoluționată.

Reclamanții Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana au solicitat încasarea de la SC "Sevacons" SRL a penalității de întârziere pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 30 mai 2019 în mărime de 31 071,30 de euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 februarie 2020, s-a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile, ce aparțin cu drept de proprietate SC "Sevacons" SRL în limita valorii acțiunii – 31 071 euro (f.d. 80-81).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2020, s-a admis recursul declarat de avocatul Coban Igor în interesele lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 februarie 2020 în partea respingerii cererii lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana cu privire la aplicarea sechestrului și pe mijloacele bănești din conturile bancare ale SC "Sevacons" SRL și în această parte s-a soluționat prin decizie problema în fond, prin care:

S-a aplicat sechestrul și pe mijloacele bănești din conturile bancare ale SC "Sevacons" SRL în limita valorii acțiunii în sumă de 31 071,30 de euro.

În rest, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 februarie 2020, s-a menținut.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana.

S-a anulat măsura de asigurare – sechestrul asupra bunurilor imobile, ce aparțin cu drept de proprietate SC "Sevacons" SRL, aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 februarie 2020 și asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ale SC "Sevacons" SRL în limita valorii acțiunii în sumă de 31 071,30 de euro, aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2020.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 12 septembrie 2013, între SC "Sevacons" SRL, în calitate de executor și Gîlcă Oxana, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de investire în construcția spațiului locativ nr. 44B/13.

Instanța de fond a reținut că, potrivit contractului menționat, SC "Sevacons" SRL s-a obligat să efectueze în termenii stabiliți, construcția bunului imobil - apartamentul nr. 70, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 67,5 m.p., amplasat în mun. Chișinău, str-la Studenților, blocul locativ "B", din contul mijloacelor financiare ale Oxanei Gîlca în sumă de 31 071,30 de euro.

Potrivit pct. 2.1.4 al contractului nominalizat, executorul SC "Sevacons" SRL s-a obligat să finalizeze executarea lucrărilor prevăzute de Anexa nr. 1 la contract nu mai târziu de semestrul II al anului 2014 și să transmită bunul imobil beneficiarului printr-un act de primire-predare pentru executarea lucrărilor de finisare în vederea pregătirii acestuia pentru recepția finală.

Ulterior, la 02 noiembrie 2018 părțile au încheiat un Acord adițional la contractul de investire în construcția spațiului locativ, prin care au modificat clauza prevăzută la pct. 2.1.4 a contractului de investire și anume că, executorul se obligă să finalizeze executarea lucrărilor prevăzute de Anexa nr. 1 la contract nu mai târziu de semestrul II al anului 2018 și să transmită bunul imobil beneficiarului printr-un act de primire-predare pentru executarea lucrărilor de finisare în vederea pregătirii acestuia pentru recepția finală.

La 27 martie 2019, reclamantii au expediat în adresa SC "Sevacons" SRL cerere prealabilă, prin care au solicitat achitarea penalității de întârziere în sumă de 31 071,30 de euro pentru aflarea executorului în întârziere pe perioada 01 ianuarie 2019 – 25 martie 2019 pentru executarea obligațiilor asumate prin contractul de investire în construcția spațiului locativ, însă aceasta a rămas fără răspuns.

La caz, prima instanță a specificat că contractul de investire în construcția spațiului locativ, la Capitolul 6 prevede responsabilitatea părților, iar Capitolul 7 prevede condițiile de reziliere și de rezoluțiune a contractului.

Prin urmare, instanța a reiterat că în urma neexecutării în termen a obligațiilor contractuale de dare în exploatare a imobilului ce constituie obiect al contractului, Gîlca Oxana urma să stabilească părâtului un nou termen de dare în exploatare a bunului imobil, sau să solicite rezilierea contractului și să revendice repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenelor prevăzute de acesta.

Astfel, prima instanță a concluzionat că deși părțile prin Acordul adițional au stabilit un alt termen de executare a contractului, pe care pârâtul nu l-a respectat, reclamantii au înaintat acțiunea cu privire la încasarea penalității prin prisma art. 21 din Legea privind protecția consumatorilor.

În astfel de circumstanțe, instanța de fond a reținut netemeinicia cerințelor înaintate de reclamantii privind încasarea penalității în temeiul Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2013, care nu sunt aplicabile contractului de investiții.

Mai mult ca atât, conform prevederilor contractului, nu a fost stabilită penalitatea pentru neexecutarea lucrărilor.

Referitor la repararea prejudiciului moral, instanța a reținut că cerința în cauză nu a fost motivată, probată și nu s-a concretizat suma solicitată, lipsind temeiuri pentru obligarea pârâtului la plata despăgubirilor morale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Coban Igor în interesele lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2020.

La 07 mai 2021, avocatul Coban Igor a declarat în numele și interesele lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenții Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana, în motivarea recursului au invocat că instanța de apel în mod eronat a interpretat prevederile legii și anume art. 32 alin. (2) coroborat cu art. 21 alin. (1), (2) și (3) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2013, motivând concluzia prin faptul că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului de începere și/sau finalizare a prestării serviciilor (executării lucrărilor) poate fi revendicat de consumator doar odată cu solicitarea rezilierii contractului de prestare a serviciilor.

Astfel, au menționat că instanța de apel a omis să indice motivele interpretării concluziilor instanței de apel în acest sens, fapt ce constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

La fel, au reiterat că instanța de apel în mod eronat a făcut referire la prevederile art. 602 alin. (4) din Codul civil, care prevede că în cazul unui contract sinalagmatic, creditorul poate cere despăgubiri pentru neexecutarea obligației debitorului doar după rezoluțiune.

Or, norma respectivă prevede situația când creditorul și-a pierdut interesul pentru executare, prin urmare trebuie interpretată în ansamblu cu celelalte norme prevăzute la art. 602 din Codul civil.

La 26 mai 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimat a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 04 februarie 2021.

La 04 martie 2021, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel (f.d. 216), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate a instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 mai 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Coban Igor în numele și interesele lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Coban Igor în numele și interesele lui Gîlca Arcadie și Gîlca Oxana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari